

105. Møde.

Onsdagen den 7de Mai kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er om- delt Underændringsforslag til 3die Behandling af „Forslag til Lov angaaende Landboernes Forplig- telse til at yde Nøgterarbejde og Nøgterarbejde i offentlige og kommunale Diemed, m. m.“ samt Ændringsforslag til eneste Behandling af „Forslag til Lov om en Forandring i Lov om Valgmenig- heder af 15de Mai 1868“.

Den første Sag paa Dagsordenen var: **Tredie Behandling af „Forslag til Lov om Behandlingen af Sager angaa- ende nogle Forsæelser mod Lodslovgiv- ningen.“**

(2den Behandling findes i Tidenden.)

Intet Ændringsforslag var tilstede. Lovforsla- get i dets Helhed sættes under Forhandling.

Schönheder: Forinden denne Sag fin- der sin endelige Afslutning her i Thinget, skal jeg tillade mig en ganske kort Bemærkning. Jeg har naturligvis aldeles Intet at erindre imod det fore- liggende Lovforslag, forsaavidt som det indeholder Bestemmelse om at henføre Forsæelser mod Lods- anordningerne til Politiretten i Stedet for som tidligere til Gæstetretten. Jeg maa imidlertid til- staa, at jeg ikke tror, at dette Lovforslag vil have synnerlig Indflydelse med Hensyn til at forhindre de Indgreb, som i den senere Tid ere fæle i vore Lodsrettigheder fra den anden Side af Sundet. Naar man vil haandhave og forsvare vor gamle nedbravede Eneret til Lodsning her i Sundet, saa tror jeg, at det virksomste Middel her til er at søge at overgaa vore Naboer i Altvædet og Dyg- tighed, og jeg tror, at det er den værdigste Maade at optage den Sandst paa, som nu er tilkastet os. Det er desværre saaledes, at Privilegiet i dette Tilfælde, som altid har virket skadeligt og slappende i flere Retninger, og at den Konkurrence, som derved er fremkaldt, har været til stor Gavn og Fordel for Skibsfarens Interesser, og det er aabenbart det, som hovedsagelig maa komme i Be- tragtning. Det er en uafviselig Kjendsgjerning, at medens Skibene tidligere undertiden forgæves maatte søge Lodferne ved Dragør og Helsingør, saa tilbyde disse sig nu af sig selv ved Falsterbo og Kullen, og det vil heller ikke vare længe, in- den man ogsaa kan faae dem ved Skagen. Dette er et stort og vigtigt Fremstridt for Skibsarten, og det er meget beklageligt, at denne Epore har været nødvendig for at drive os til at opfylde de

Forsigtigheder, som vi aabenbart have, saalænge som vi gjør vor Eneret over den store Handelsvei til Østersøen gjældende. Da nu imidlertid den høit- ærede Minister har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, og der er nedsat en Kom- mission for at tage Sagen under Overveelse, saa skal jeg ikke gaa ind paa en nærmere Kritik af de Mangler, som aabenbart klæbe ved Institutionen, men blot tillade mig at udtale det Haab, at hvis dette Lovforslag skal opretholdes, det da bliver opretholdt paa en saadan Maade, at Hensynet til Skibsfarens Interesser og berettigede Fordringer bliver det første for Fremtiden i Modsatning til, hvad der hidtil er sket.

Berg: Jeg tør vel opfatte det ærede Med- lems Uttringer, som gaaende ud paa, at Overbe- styrelsen for Lodsvesenet ikke har opfyldt sin For- pligtelse ved ikke at forlange dets Virksomhed ud- videt saaledes, som Skibsarten kræver det. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem ved sine Ud- talelser har villet faste nogen Skygge paa selve Lodsinstitutionens Udøvere. Jeg tror, at det er sandt, hvad der ved mangfoldige Leiligheder er kommet frem, at de danske Lodfer ere udmærkede og dygtige Folk, og om der end i forskjellige Ret- ninger kan have været Mangler, saa kunne disse tilvisse ikke tilskrives dem, men maa tilskrives Overbestyrelsen, som har ladet Reglementet bestaa fra ældre Tider, uden at foretage de efter Tids- forholdene fornødne Forandringer. Det er min Op- fattelse, at det foreliggende Lovforslag efter For- holdene er i høieste Grad nødvendigt; men skal der ikke blot gives Bestemmelser, men Hensigten virkelig skal udføres, saa maa man forvente, at den høitærede Marineminister ikke vil sty at an- vende de Midler, som ere fornødne for en kraftig Gjennemførelse af dette lille Lovforslag, og dertil hører da, at man ikke ventet med at faae opgivet af Andre, hvem der forser sig imod denne Lov, men at man sørger for at have et saadant Politi paa Søen, som kan gribe Vedkommende paa ferst Gjerning, og sørger for, at Lovens Bestemmelser hævedes. Jeg er overbevist om, at den høitærede Marineminister har overveiet dette, idet han fore- lagde dette Lovforslag, og at han ogsaa vil vide, at det ikke er gjort blot dermed, at Rigsdagen vedtager denne lille Lov — som jeg for Næsten kunde have ønsket udvidet med Hensyn til flere forskjellige Spørgsmaal — men at det ogsaa er nødvendigt, at denne Lov gennemføres, selv om det volde forskjellige Foranstaltninger fra Statens Side, som maaske ville kræve Udgifter. Hvad i Dvrigt Spørgsmaalet om en noget udvidet Virk- somhed for Lodsinstitutionen angaar, saa vil der vistnok dermed staa en Del Udgifter i Forbindelse, som billigvis ikke kunne komme til at paalignes selve Lodsinstitutionen, der har saa mange forskjel- lige Udgifter at udrede. Men selv om dette skulde være Tilfældet, saa maa det dog selvfølgelig ikke